

Giọt Mưa Thu

1942

Đặng Thế Phong
Bùi Công Kỳ

Ngoài hiên giọt mưa thu thánh thót rơi... Trời lắng u buồn mây hắt hiu ngừng
trôi... Nghe gió... thoảng mơ hồ trong mưa thu Ai khóc ai than hờ!...
Vài con chim non chiêm chếp kêu trên cành như nhũ... trời xanh... Gió ngừng đi mưa buồn chỉ
cho cội lòng lâm ly... Hồn thu tới nơi đây gieo buồn lây... Lòng vắng muôn
bề không liếp che gió... về... Ai nức nở... thương đời châu buồn mau dương thế
bao la sầu... Người mong mây tan cho gió hiu hiu lạnh mây ngó... trời xanh...
chắc gì vui mưa còn rơi bao kiếp sầu ta nguôi... Gió... xa xôi vẫn
về... Mưa... giăng sầu lê... thể... Đến...
— bao năm nữa... trời Vợ chồng Ngâu thôi khóc... vì thu